

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) สำรวจช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงและ 3) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตามสถานภาพของผู้กรอกแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นายกององค์การบริหารส่วนตำบล และรองนายกององค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้ดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล และได้ปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 71 แห่ง รวมผู้บริหารจำนวน 138 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเพชรบุรี สถิติใช้ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ กรณีที่ตัวแปรจำแนกเป็น 2 กลุ่ม ใช้ t-test กรณีที่ตัวแปรต้นจำแนกมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (one-way ANOVA) และถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้เชฟเฟ้ (Scheffé) ผลการวิจัยสามารถสรุปและอภิปรายผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 92.0 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 8.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี ร้อยละ 42.8 รองลงมาอายุระหว่าง 51 - 60 ปี ร้อยละ 32.6 และอายุระหว่าง 30 - 40 ปี ร้อยละ 15.9 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า ร้อยละ 59.4 รองลงมา ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 36.2 และระดับปริญญาโท ร้อยละ 4.3 มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 1 - 4 ปี ร้อยละ 58.7 รองลงมา มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 5 - 8 ปี ร้อยละ 34.8

และมีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 9 ปีขึ้นไป ร้อยละ 6.5 ส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ 65.2 ส่วนได้รับการฝึกอบรมแล้ว ร้อยละ 34.8

2. ช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ผู้บริหารได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากโทรทัศน์ ร้อยละ 100.0 รองลงมา คือ ผู้บริหารได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จากหนังสือพิมพ์ และการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 98.6 และ ร้อยละ 97.8 ส่วนที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ร้อยละ 1.4 และ ร้อยละ 2.2 ตามลำดับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 34.8

3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี

ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางใดให้แก่ทุกคน ร้อยละ 70.3 รองลงมา คือ โครงการขนาดใหญ่ที่รัฐบาลต้องกู้ยืมเงินไปลงทุนจำนวนมาก หากยึดถือตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง สมควรให้กู้เงินหรือไม่ และข้อความใดไม่ถูกต้องตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ร้อยละ 66.7 และ ร้อยละ 65.9 ส่วนที่มีความรู้ความเข้าใจน้อยได้แก่ การสร้างความสมดุลของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องกับข้อใดมากที่สุด ร้อยละ 27.5 และเงื่อนไขในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามวิถีแบบเศรษฐกิจพอเพียงมีอะไรบ้าง ร้อยละ 29.7

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผู้บริหารที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.2 ผู้บริหารที่มีอายุแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.3 ผู้บริหารที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

4.4 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งที่แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน พบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบโดยรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากผู้บริหารส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ผู้บริหารที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพราะว่าทุกคนต่างมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวคิดของตนเองเป็นหลัก จึงทำให้ปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันทำให้ความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารไม่แตกต่างกัน เมื่อเปรียบเทียบรายด้านของระดับการศึกษา พบว่า ด้านเงื่อนไข มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง พบว่า ด้านนิยาม มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง 5-8 ปี กับ 9 ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลิตา ลชิตาวงศ์ (2551 : 43 - 45) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ เพื่อการผลิตผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ การศึกษา และการได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน

2. ช่องทางการได้รับข้อมูลข่าวสาร พบว่า ผู้บริหารได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงจากโทรทัศน์ ร้อยละ 100.0 รองลงมา คือ ผู้บริหารได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง จากหนังสือพิมพ์ และการพูดคุยกับเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 98.6 และ ร้อยละ 97.8 ส่วนที่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ร้อยละ 1.4 และร้อยละ 2.2 จากการรับข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์ พบว่า ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง เนื่องจาก ประการแรก ข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์นั้น มีการตัดภาพไปมาอย่างรวดเร็วและมีเวลาที่จำกัด อาจจะทำให้การเผยแพร่ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงได้ไม่ครบถ้วน ส่งผลกระทบต่อการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประการที่ 2 คุณภาพของผู้จัดรายการยังขาดความรู้ความเข้าใจ ทักษะและความเชี่ยวชาญในการผลิตรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง ประการที่ 3 เมื่อผู้ชมพลาดรายการโทรทัศน์เกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจ

พอเพียงแล้วก็ไม่สามารถจะชมได้อีก ทำให้ขาดความต่อเนื่อง นอกจากบันทึกเป็นวิดีโอเทป และ ประการที่ 4 โทรทัศน์เป็นการสื่อสารทางเดียวผู้ชมไม่สามารถให้ปฏิกิริยาย้อนกลับ (Feedback) ได้ทันทีและผู้จัดไม่สามารถสังเกตปฏิกิริยาของผู้ชมที่อยู่ทางบ้านว่ารู้สึกอย่างไร จึงทำให้การรับรู้ ข้อมูลข่าวสารทางโทรทัศน์ ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหาร อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น การฝึกอบรมเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ผู้บริหาร จะส่งเสริม ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียงให้เพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเป็นช่องทางการสื่อสาร ที่สามารถแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและประสบการณ์ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิฐิตา เพชรรัตน์ (2551 : 121) ได้ศึกษา การพัฒนากลยุทธ์การขับเคลื่อนหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง บ้านใหม่ริมเมฆ หมู่ที่ 10 ตำบลแม่กา อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พบว่า การเรียนรู้ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงในชีวิตประจำวัน คนในครัวเรือนมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ในชีวิตประจำวัน โดยได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ รวมทั้งการไปเข้าอบรมกับหน่วยงานต่างๆ และในความคิดของครัวเรือนคิดว่า เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเรื่องเกี่ยวกับการลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส และประหยัดคอดอม

3. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจหลักเศรษฐกิจ พอเพียงของผู้บริหาร เกี่ยวกับการสร้างความสมดุลของแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง และในเงื่อนไข ในการตัดสินใจดำเนินกิจกรรมต่างๆ ตามวิถีแบบเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับน้อยรวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในระดับต่ำเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในเรื่องปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางใดให้แก่ทุกคน และผู้บริหารมีเข้าใจเรื่อง โครงการขนาดใหญ่ ที่รัฐบาลต้องกู้ยืมเงิน ไปลงทุนจำนวนมาก หากยึดถือตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงสมควร ให้กู้เงิน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ แสนมะโน (2551: 54) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต่อ การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่อำเภอสันกำแพงจังหวัดเชียงใหม่ บทบาทของผู้นำองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง พบว่า กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นได้ให้ ความสำคัญกับการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้ ความเข้าใจในการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและอุปสรรคในการ ส่งเสริมการปฏิบัติงานพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงคือ งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน ไม่สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ การบริหารจัดการภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองที่ยังมีข้อจำกัดในเรื่อง

การจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสำหรับการปฏิบัติงานตามนโยบายส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุมพลภัทร์ คงธนาจารุอนันต์ (2551 : 48) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินชีวิตและคุณภาพชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของเกษตรกรในหมู่บ้าน หนองมะจับ ตำบลแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรกลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ความเข้าใจแตกต่างกันมีการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน โดยมีความรู้และรับทราบแนวปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงมาจากสื่อโทรทัศน์มีความตระหนักในการใช้ชีวิตความเป็นอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียง มีความพอใจในการใช้ชีวิตความเป็นอยู่แบบเศรษฐกิจพอเพียง และมีความภาคภูมิใจหลังใช้ชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียงในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการพึ่งพาตนเองตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดเพชรบุรี
2. ควรศึกษาบทบาทของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีต่อการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดเพชรบุรี
3. ควรศึกษาบทบาทของชุมชนในการประกอบอาชีพเกษตรแบบผสมผสานตามแนวคิดแบบเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัดเพชรบุรี
4. ศึกษาแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้หลักเศรษฐกิจพอเพียงของผู้นำและประชาชนในชุมชนของจังหวัดเพชรบุรี